

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **S. M.**, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 6. 2005, čj. 2005/25945/21, a ze dne 17. 6. 2005, čj. 2005/33801/21, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 2 Cad 51/2005, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2005, čj. 2 Cad 51/2005 - 32,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**

II. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 6. 2005, čj. 2005/25945/21, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 7. 4. 2005, čj. KUOK/8071/05/OSV-DS/7025/SD-65, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl zamítnut návrh žalobce na povolení obnovy řízení ve věci pravomocného rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 9. 3. 2005, čj. KUOK/3996/05/OSV-DS/7025/SD-35.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 6. 2005, čj. 2005/33801/21, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 19. 5. 2005, čj. KUOK/12780/05/OSV-DS/7025/SD-95, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl zamítnut návrh žalobce na povolení obnovy řízení ve věci pravomocného rozhodnutí Krajského úřadu

Olomouckého kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 21. 4. 2005, čj. KUOK/9014/05/OSV-DS/7025/SD-72.

Proti těmto rozhodnutím žalovaného podal žalobce v zákonné lhůtě správní žalobu k Městskému soudu v Praze, v níž požádal o přiznání odkladného účinku žalobě a o vydání předběžného opatření. Usnesením městského soudu ze dne 8. 9. 2005, čj. 2 Cad 51/2005 - 16, byl zamítnut návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě a usnesením téhož soudu ze dne 8. 9. 2005, čj. 2 Cad 51/2005 - 17, byl zamítnut návrh na vydání předběžného opatření, jímž měla být Městskému úřadu v Zábřehu stanovena povinnost vyplácet žalobci dávku sociální péče ve výši 7300 Kč měsíčně od 1. 12. 2003.

Proti těmto usnesením podal žalobce v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2005, čj. 2 Cad 51/2005 - 32, byl stěžovateli ustanoven zástupcem JUDr. Michal Pacovský, advokát se sídlem v Praze. Soud v odůvodnění uvedl, že advokáta se sídlem v Praze ustanovil z důvodu hospodárnosti, neboť advokát se sídlem v Praze bude mít možnost snazší komunikace se soudem prvního stupně. Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž žádal jeho zrušení, a ustanovení advokátky Mgr. Pavly Frodlové jeho zástupkyní pro řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel uvedl, že JUDr. Pacovského nezná, nemá k němu důvěru a rovněž nemá finanční prostředky, aby mohl za advokátem dojíždět. Zájem advokáta přitom nesmí být podle stěžovatele v rozporu se zájmy klienta. Stěžovatel dále uvedl, že ve stejné věci se u Městského soudu v Praze nachází dvacet jedna jeho nevyřízených žalob. Stěžovatel navrhl, aby usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2005, čj. 2 Cad 51/2005 - 32, bylo zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení, v němž mu bude ustanovena zástupkyní Mgr. Pavla Frodlová.

Vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Důvod podané kasační stížnosti je uveden v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jde tedy o stěžovatelem tvrzenou nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v přecházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikována nesprávná právní norma, popřípadě je aplikována správná právní norma, která je však nesprávně vyložena. Podle § 35 odst. 7 s. ř. s. může navrhovatel – v tomto případě je jím stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Smyslem tohoto ustanovení je poskytnutí faktické a odborně fundované ochrany práv osobě, která by jinak měla být osvobozena od soudních poplatků a u níž je takové ochrany třeba, neboť jen tak lze v kvalifikovaných případech (za splnění § 35 odst. 7 s. ř. s.) dosáhnout zásady rovnosti, jež se promítá v zákonem výslovně vyjádřené zásadě rovného postavení účastníků podle § 36 odst. 1 s. ř. s. Má-li být tímto ustanovením založeno konkrétní subjektivní právo stěžovatele na odborné zastoupení osobou s právníckým vzděláním v řízení před soudem,

pak toto právo je toliko právem na zástupce, jímž může být i advokát, nikoliv však právem na konkrétního zástupce, kterého osoba navrhuje ustanovení zástupce ve svém návrhu označuje. Pokud by toto právo mělo být „právem na konkrétního zástupce“, pak by se taková interpretace dotýkala samotného smyslu ustanovení zástupce soudem; pokud by totiž navrhovatel věděl o konkrétním zástupci, jenž je s jeho věcí seznámen a jenž např. již v minulosti činil jednotlivé kroky právní služby v téže věci, patrně by neexistovala potřeba jej nyní ustanovit soudem. Nedostatek finančních prostředků související se splněním podmínky osvobození od soudních poplatků, jak je shora uvedeno, je totiž toliko jednou z podmínek vyplývajících z § 35 odst. 7 s. ř. s.

Ustanovil-li Městský soud v Praze stěžovateli zástupce z řad advokátů působících v obvodu tohoto soudu a opřel-li za tohoto stavu Městský soud v Praze svůj závěr o ustanovení zástupce o důvod spočívající v procesní ekonomii, pak tento důvod nepovýšil nad žádné stěžovatelovo subjektivní právo ani nad žádný jeho právem chráněný zájem. Pokud jde o konkrétní náplň povinností, jež ustanovenému zástupci napadené usnesení přineslo, pak ta je do budoucna závislá na aktuálních potřebách, jež po dobu trvání takového zastoupení vyplynou jak z přímých pokynů stěžovatele, tak ze strany soudu, přitom budou záviset na procesním vývoji sporu. Vzhledem k tomu, že v dané věci jde o řetězení žalob podávaných žalobcem, je třeba předpokládat, že ustanovený zástupce bude potřebovat prostudovat spisy u procesního soudu. Pokud by bylo třeba osobní součinnosti žalobce s ustanoveným zástupcem, lze ji zajistit případně i prostřednictvím substituta. Takové řešení zároveň nenaráží na žádnou ze základních zásad, jichž je třeba při rozhodování o této otázce šetřit, a není v rozporu ani se žádným ustanovením procesního předpisu, kterým je řízení před krajským soudem ovládáno (s. ř. s.). Má-li tedy stěžovatel za to, že ustanovení advokáta JUDr. Michala Pacovského bylo nezákonné, Nejvyšší správní soud tomuto tvrzení nepřisvědčuje a pro úplnost dodává, že řízení před krajským soudem předcházející rozhodnutí o ustanovení zástupce nebylo stíženo ani žádnou vadou, jež by se stěžovatele dotkla na jeho právech.

Nejvyšší správní soud dospěl ze všech shora uvedených důvodů k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení bude na Městském soudu v Praze, aby posoudil žádost ustanoveného advokáta JUDr. Michala Pacovského ze dne 18. 11. 2005, v níž tento advokát z důvodu nadměrného pracovního vytížení požádal soud o zproštění ustanovení zástupce.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému v souvislosti s řízením o kasační stížnosti žalobce žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. února 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu